

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
35Гж.бр.6087/17
31.05.2018. године
Н и ш

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија Данијеле Николић, председника већа, Снежане Лазић и Зорана Стаменковића, чланова већа, у правној ствари тужиоца М. В. из, кога заступа Зоран Деронић, адвокат из Књажевца, против тужене Техничке школе Књажевац, коју заступа Живота Стојановић, адвокат из Књажевца, ради накнаде штете, вредност спора 375.000,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца, изјављеној против пресуде Основног суда у Књажевцу ЗП.47/14 од 25.04.2017. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2017 године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Књажевцу ЗП.47/14 од 25.04.2017. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да на име нематеријалне штете исплати тужиоцу: на име претрпљеног физичког бола износ од 95.000,00 динара, страха 150.000,00 динара, душевних болова због умањења животне активности износ од 80.000,00 динара и наружености износ од 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 25.04.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на ме трошкова

поступка исплати износ од 129.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате, док је захтев тужене за исплату законске затезне камате на досуђени износ парничних трошкова почев од дана пресуђења до извршности пресуде одбијен као неоснован.

Против првостепене пресуде благовремено је изјавио жалбу тужилац, побијајући је из свих законом прописаних разлога, са предлогом да се првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или преиначи тако што ће усвојити тужбени захтев тужиоца и обавезати тужену на накнаду парничних трошкова.

Испитујући побијану пресуду на основу чл. 386. Закона о парничном поступку („Сл. гл. РС“ бр.72/2011, 49/13, 74/13 и 55/14), Апелациони суд у Нишу је нашао да је жалба тужиоца основана.

У побијаној пресуди првостепени суд је утврдио, да је тужилац дана 18.02.2013. године, као ученик Техничке школе у ..., у школском дворишту, за време школског часа, од ударца песницама у пределу главе, које му је нанео М. Ј., бивши ученик школе, претрпео тешке телесне повреде. На основу налаза и мишљења вештака ортопеда од 29.12.2015. године утврђено је да је тужилац критичном приликом задобио повреде у виду, пролазног губитка свести (потрес мозга), нагњечење у пределу доње вилице, прелома првог и другог предкутњака горње вилице са леве стране, које повреде се квалификују као тешка телесна повреда. Тужилац је трпео бол јаког интензитета све до пружања медицинске помоћи, бол средњег интензитета у трајању од два дана, и повремени бол слабог интензитета. На основу налаза и мишљења вештака неуропсихијатра од 19.01.2016. године, утврђено је да је примарни страх тужилац трпео три до пет минута и имао карактер изненадности, неочекиваности и осећаја животне угрожености. Страх средњег интензитета тужилац је трпео три дана, док је секундарни страх јаког интензитета тужилац трпео 48 дана, а секундарни страх средњег интензитета у трајању од 17 месеци. Због умањене животне активности тужилац је трпео душевне болове средњег интензитета.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да тужена није одговорна за штету коју је тужилац претрпео услед напада од стране бившег ученика М. Ј. у дворишту техничке школе, за време школског часа, јер је у то време

тузилац био у обавези да буде на часу, а не у дворишту школе, а да је дежурни наставник своје дужности обављао у складу са правилником Техничке школе, па је одбио тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете.

Међутим, по налажењу Апелационог суда, за сада се закључак првостепеног суда не може прихватити као правилан, јер је пропуштено да се испитају, односно оцене све одлучне чињенице од којих зависи правилна примена материјалног права.

Основано се жалбом тужиоца указује да је првостепени суд приликом одлучивања у овој правној ствари, побијану одлуку засновао искључиво на одредби чл. 7. и 12. Правила понашања у Техничкој школи у ..., (којом је прописано да је ученик обавезан да поштује школска правила и одредбе о кућном реду којима се уређује: време доласка ученика, трајање наставних часова и одмора, распоред звоњења. Чланом 12. прописано је да ако ученик закасни на час не сме се задржавати у ходницима, дворишту, санитарним просторијама), занемарујући при томе одредбе Закона о облигационим односима, Закона о основама система образовања и васпитања, Правилника о мерама, начину и поступку заштите и безбедности ученика као и Правилник о понашању дисциплинској и материјалној одговорности запослених у Техничкој школи у

Одредбом чл.154. ЗОО прописано је да ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице.

Одредбом чл.42. ст.1 Закона о основама система образовања и васпитања, прописано је да је установа дужна да пропише мере, начин и безбедност деце и ученика за време боравка у установи и свих активности које организује установа, у сарадњи са надлежним органом јединице локалне самоуправе. Ставом другим, наведеног члана, прописано је да је установа дужна да спроводи мере из става 1. овог члана.

Првостепени суд је у конкретном случају, а на шта се основано и указује жалбом тужиоца, пропустио да применом цитираних законских одредаба, утврди на поуздан начин да ли је школа предузела све неопходне мере заштите и безбедности ученика да би се наведени догађај спречио, имајући у виду чињеницу да је штетни догађај тужилац као ученик наведене школе, претрпео у школском дворишту, за време трајања часа, од лица које није ученик те школе. Међутим, првостепени суд не утврђује чињеницу да ли је тужилац оправдано био

одсутан са часа, односно да ли је његово одсуство било евидентирано. Такође, првостепени суд при доношењу побијане пресуде није имао у виду одредбу чл.18 Правилника о мерама, начину и поступку заштите и безбедности ученика, којом је прописано да је улазак у школску зграду и двориште дозвољен само ученицима, њиховим родитељима и запосленима, а сва друга лица која долазе у школу морају да се пријаве код дежурног наставника, помоћног радника или полицајца.

Физичка заштита и безбедност ученика може се остварити на више начина, кроз контролу објеката школе, контролу дворишта, као и контролу уласка и изласка из дворишта и објеката школе. Стога се основано у жалби тужиоца истиче да је приликом одлучивања првостепени суд пропустио да утврди одговорност запослених за спровођење мера за очување безбедности ученика имајући у виду да је чл.12 Правилника о мерама, начину и поступку заштите и безбедности ученика прописано да је обавеза школе да обезбеди физичку заштиту и безбедност ученика за време остваривања образовног васпитног рада у згради школе, школском дворишту и за време активности које школа организује ван свог седишта. Такође, ни тужена школа није доказала чињенице које би искључиле њену одговорност за настанак штетног догађаја, а позивање првостепеног суда да обавезе дежурног наставника за безбедност ученика престају по одласку истог на час, не може ослободити одговорности школу за настанак штетног догађаја.

Чињеница да је тужена школа донела потребне прописе којима се регулише безбедност ученика и њихово понашање, није довољна да се тужена ослободи одговорности, јер је поред прописивања правила понашања потребно и спровођење предузетих мера, како је то предвиђено одредбом чл.42.ст.2 Закона о основама система образовања и васпитања. Како у конкретном случају тужена није доказала да је надзор вршила на начин на који је обавезна или да би штета настала и при брижљивом вршењу надзора, то је пресуда првостепеног суда морала бити укинута. У наставку поступка првостепени суд ће поступити по изложеним примедбама, отклонити наведену битну повреду поступка и употпунити чињенично стање како је указано, па ће правилном применом материјалног права бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку и за исту дати правилне и јасне разлоге.

Укинута је и одлука о парничним трошковима јер иста зависи од коначног исхода спора.

Са изложеног, а на основу чл. 391. ст. 1. и 392 ст.2 ЗПП одлучено је као у изреци пресуде.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 31.05.2018. год. 35Гж. 6087/17

Записничар-судијски помоћник

Јелена Голубовић

Председник већа-судија,

Данијела Николић

Судија известилац

Снежана Лазић